

DRAUDZES KOPIĢĀ EVANĢELIZĀCIJA UN LIECINĀŠANA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Sal. māc. 4:9-12; Ps. 37; Fil. 1:5-18; Ef. 4:15, 16; Kol. 1:28, 29.

ATMIŅAS PANTS:

„Ko tu esi dzirdējis no manis, daudziem lieciniekiem klāt esot, to cel priekšā uzticīgiem cilvēkiem, kas būs noderīgi mācīt atkal citus.” (2. Tim. 2:2).

GALVENĀ DOMA:

Dieva patiesības izplatīšana nav uzticēta tikai mācītājiem. Patiesība ir jāizkaisa visiem, kas sauc sevi par Kristus mācekļiem.

Kā jau redzējām, ir svarīgi, lai ikviens ticīgais apzinātos savu Dieva doto potenciālu. Rakstos ir daudz piemēru, kur ticīgie ir izmantojuši savas dāvanas, strādājot evaņģelizācijas komandā ar vienu noteiktu vadītāju priekšgalā.

Lūkas izteiciens „Pāvils ar pavadoņiem” Ap. d. 13:13 norāda, ka apustulis Pāvils bija atzīts vadītājs misionāru grupā, kurā bija arī Barnaba (1. pants). Lūka stāsta mums, ka dažreiz Pāvils un Barnaba misijas darbā strādāja kopā (Ap. d. 13:50, 14:1).

Reizēm cilvēkiem ir grūti iesaistīties vietējās draudzes liecināšanas un evaņģelizācijas darbā, jo vadītāji pastāvīgi nemeklē apdāvinātus cilvēkus, ko iesaistīt.

Pagājušajā nedēļā mēs aplūkojām, kādu ieguldījumu draudzes liecināšanā un evaņģelizācijā dod locekļu individuālais misijas darbs. Šajā nedēļā aplūkosim dažus draudzes kopējo stratēģiju aspektus un to, kā draudzes plānos iesaistīt atsevišķus draudzes locekļus.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. maijā!

LAI KREISĀ UN LABĀ ROKA ZINA

Daudzi cilvēki draudzē ir ļoti aizņemti, citi dažādu iemeslu dēļ dara salīdzinoši maz. Jebkurā gadījumā cilvēki bieži vien nezina, ko viņu draudze plāno un kādā virzienā strādā. Līdz ar to viņi neredz, kā tas, kur viņi varētu iesaistīties, dod ieguldījumu draudzes kopīgajos mērķos.

Izlasi Sal. māc. 4:9-12. Ko Salamana vārdi mums stāsta par strādāšanu kopā? Kā šie vārdi var tev palīdzēt citos gadījumos? _____

Šie panti apraksta savstarpējas palīdzības, atbalsta un rūpju svētības, lai arī kāda būtu situācija. Kas ir patiesība par diviem vai trim cilvēkiem, ir patiesība arī par vietējo draudzi. Lai varētu aptvert svētības, kas aprakstītas Sal. māc. 4:9-12, katram draudzes loceklim ir jāzina par citu locekļu aktivitātēm. Ja cilvēks nezina, ko dara vai plāno citi, kā viņš var zināt, kāds atbalsts un kad ir vajadzīgs? Ja mēs par šiem jautājumiem runājam, domājot par draudzes evaņģelizāciju un liecināšanu, mēs atkal redzam, ka lielākā daļa locekļu nezina, ko dara viņu draudze. Viņi nespēj sniegt atbalstu un palīdzību, kad tas ir vajadzīgs. Skumji, jo atbalsta trūkuma dēļ tie, kas atrodas liecināšanas un evaņģelizācijas darba frontes līnijā, dažreiz jūtas tā, it kā nevienam šī svarīgā kalpošanas nozare neinteresētu, lai gan patiesībā citi vienkārši nezina, kas notiek.

Sekojošie Bībeles panti ziņo par cilvēkiem, kas veic īpašu atbalstīšanas pienākumu. Uzraksti, kā, pēc tavām domām, šīs aktivitātes veicina kopējo evaņģēlija izplatīšanas misiju! Ap. d. 16:14, 15, 33, 34. _____

Tas, kam sākumā, šķiet, nav nekāda sakara ar draudzes liecināšanu un evaņģelizāciju, pēc dziļākām pārdomām atklāsies kā kaut kas patiesām svarīgs visam procesam. Tiem, kas nodrošina ēdienu un pajumti atbraukušam evaņģēlistam, ir tikpat svarīga loma kā tiem, kas aicina cilvēkus uz kādu draudzes programmu. Daudzi draudzes locekļi būs gatavi atbalstīt, ja viņi zinās par programmu un kas tās īstenošanai ir vajadzīgs, kā arī tad, kad būs pārliecināti, ka viņu ieguldījums ir svarīgs draudzes kopīgajai programmai. Šajā kontekstā ir svarīgi, lai labā roka zina, ko dara kreisā.

Atvēli dažas minūtes, lai padomātu par tavas draudzes evaņģelizācijas un liecināšanas aktivitātēm. Vai tu zini par draudzes kopīgajiem mērķiem un stratēģiju? Vai tu zini, cik tālu draudze ir tikusi ar šā gada programmu? Kā tu varētu vairāk iesaistīties draudzes centienos īstenot evaņģēlija izplatīšanas uzdevumu?

KOPIĢA PLĀNOŠANA

Bieži vien, runājot par liecināšanas un evaņģelizācijas mērķu un stratēģiju plānošanu, iesaistīti ir ļoti maz cilvēku. Kad plāni ir apstiprināti, šie daži cilvēki uzliek sev uzdevumu censties iesaistīt arī citus to īstenošanā. Daudz labāk ir iesaistīt lielāku grupu jau no paša sākuma. Tieši tāpēc septītās dienas adventistu draudzes rokasgrāmatā rakstīts, ka draudzes padomes galvenais uzdevums ir evaņģelizācijas plānošanas un veicināšanas darbs visās tā fāzēs.

Ko Pāvila vārdi 1. Kor. 14:40 mums stāsta par vajadzību plānot? Vai tas, ko šis pants atklāj, varētu būt sekas sliktai plānošanai vai vispār tās trūkumam? _____

Ir daudz kļūdu, ko draudzes var pieļaut, apsverot savu iesaistīšanos liecināšanā un evaņģelizācijā. Tās var nospraust mērķus, bet tad atstāt novārtā iepazīšanos ar stratēģijām, kas nepieciešamas, lai tos aizsniegtu. Tās var mēģināt strādāt ar kādu stratēģiju, nenospraužot konkrētu mērķi. Vai arī – tās var mēģināt izdarīt visu, kas iepriekš minēts, nepārdomājot, kāds būs izvērtēšanas process. Mērķi un plāni iet roku rokā, bet mērķi vienmēr būs vispirms, lai varētu izveidot plānus, kas aizsniedz šos mērķus. Savukārt izvērtēšanas process palīdz draudzei izsekot līdzī notiekošajam un novērtēt, kāds ir bijis progress ceļā uz mērķi.

Tie, kas izvirzījuši mērķus un ir iesaistīti stratēģiskajā plānošanā, ir tie, kas iet vajadzīgajā virzienā un iesaistās procesā. Tāpēc ir svarīgi, lai visās plānošanas fāzēs būtu iesaistīti pēc iespējas vairāk cilvēku, lai arī viņiem būtu idejas īpašnieku izjūta. Ja tas tā nenotiek, tad, visticamākais, ilgtermiņa plāni kļūs par dažu cilvēku īpašumu, kuri tad arī cīnīsies, lai šos plānus piepildītu. Šajā gadījumā veiksmē ir maz ticama.

Izlasi Ps. 37. Kādu pārlicību par mūsu liecināšanas un evaņģelizācijas aktivitāšu (un arī par citu visdažādāko aktivitāšu) panākumiem mēs varam iegūt šajos pantos? Kādus principus un apsolījumus mēs varam paņemt no šī psalma? _____

DARBS KOMANDĀS

Būtu loģiski domāt, ka bija laiks, kad katrs no mācekļiem stāstīja par savu ticību personīgā saskarsmē, bet biežāk mēs redzam viņus kalpošanā kopā ar citiem mācekļiem, ko atbalstīja arī citi ticīgie. Strādāt pie kopīga plāna un iegūt atbalstu un iedrošinājumu no citiem komandas biedriem ir kaut kas īpašs.

Bībele mums sniedz efektīvas liecināšanas un evaņģelizācijas plānu, un mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka pat šodien, kad Dievs pamodina kādu uzņemties nozīmīgu atbildību, Viņš iedvesmo komandu pulcēties ap vadītāju.

Izlasi Mat. 10:2-4, Marka 3:16-19 un Lūk. 6:12-16. Kādu vienkāršu mācību mēs varam iemācīties no šiem sarakstiem? _____

Nav šaubu, ka pirmie kristieši strādāja kopā grupās. Tas ir ļoti svarīgi. Ne tikai tāpēc, ka katram ir kāda īpaša dāvana un talants, kas citam nav, bet arī tāpēc, ka tas nodrošina aizsardzību vairumā. Rodas arī pakļautības un atbildības izjūta: citi tevi vēro, citi var palīdzēt, citi var pasargāt tevi no nepareiza virziena, kas traģiski var novest no ceļa. Saliedēta ticīgu brāļu un māsu komanda, kur cilvēki redz cits citu un kur kopīgais mērķis ir dvēseļu mantošana, ir ideālais veids, kā darīt misijas darbu.

Izlasi Fil. 1:5-18! Kas šajos Pāvila uzslavas vārdos ticīgajiem Filipos parāda, ka viņi bija iesaistījušies kopīgā evaņģelizācijas un liecināšanas darbā? _____

Vēstules sākumā Pāvils runā par viņu līdzdalību (saudraudzību, partnerattiecībām – angļu tulk.) evaņģēlijā (5. pants). Viņi bija aizstāvējuši un nostiprinājuši evaņģēliju (7. pants) un Dieva vārdus runājuši bez bailēm (14. pants). Viņš arī izsaka savu prieku par to, ka Kristus pastāvīgi tiek pasludināts (15.-18. pants). Atceries – Pāvils raksta draudzei, nevis kādai personai. Protams, tur bija arī atsevišķi cilvēki, kas sludināja Kristu, bet fakts, ka Pāvils cildina draudzi, atklāj, ka evaņģēlija sludināšana šeit bija kopīga stratēģija.

Vai, dedzīgi liecinot par Kristu, tev kādreiz ir uzbrukušas kārdināšanas, no kurām apkārtējie tevi būtu pasargājuši? Kāpēc ir svarīgi izkopt pazemīgu un pakļāvīgu attieksmi, ja vēlamies strādāt grupā? _____

KATRS LOCEKLIS DARA SAVU DAĻU

Ja vienota draudze koncentrējas uz tūlīt veicamiem evaņģelizācijas pienākumiem, tad Kungs svētīs viņu kopīgās pūles. Rūpīga Bībeles izpēte atklās, cik liela daļa Jaunās Derības ir sarakstīta, lai parādītu kristiešiem, kā saskanīgi dzīvot un strādāt kopā. Panti ar frāzi „cits citu” ir bieži lasāmi Jaunās Derības lappusēs. Mums ir pavēlēts mīlēt citam citu (Jāņa 15:12), piedot (Ef. 4:32), lūgt citam par citu (Jēk. 5:16), un tās ir tikai dažas no tur minētajām pavēlēm. Bez „cits par citu” frāzēm ir vēl arī daudzi panti, kas attiecas uz visu draudzi, uz darbu, ko tā dara, un uz tās augšanas procesu.

Izlasi Ef. 4:15, 16! Kā kopīgs darbs veicina draudzes augšanu un intelektu? _____

Pāvils mums stāsta, ka Dieva griba ir, lai mēs augam Jēzū Kristū. Tas parāda, ka mēs visi atrodamies garīgā ceļojumā, un līdz zināmai pakāpei tas ir mūsu pašu garīgais ceļojums. Tomēr pants paskaidro, ka katra cilvēka individuālā augšana ietekmē visas miesas augšanu gan skaitliskā ziņā, gan garīgi.

Ticīgajiem pieaugot Kristū, notiek kaut kas brīnišķīgs, pat pārdabisks. Viņi kļūst „savienoti un sasaistīti kopā”, pateicoties katra personīgajam ieguldījumam visas draudzes labā. Jebkuras draudzes optimāla efektivitāte tiek sasniegta, ja katrs loceklis dara savu daļu. Saskaņā ar Ap. d. 1:12-14, ko pirmie kristieši darīja, gaidot Jeruzālemē apsolīto Svēto Garu? Atbilde mums var daudz pastāstīt par to, ko nozīmē kopīga pielūgsmē. Patiešām, tā laika ticīgie bija gatavi izpildīt lielo evaņģēlija uzdevumu tikai tad, kad pār viņiem bija nācis Svētais Gars. Šī grupa, 120 cilvēku pēc skaita, bija vienoti un pastāvīgi lūgšanā. Nav šaubu, ka tas bija Jēzus Svētā Gara apsolījums, kas viņus vienoja un pastāvīgi pulcināja kopā uz lūgšanu, gaidot spēku, kas padarītu viņus spējīgus izpildīt Kunga pavēli. Mums kā draudzei ir jādara tas pats.

Domājot par savu vietējo draudzi, jautā sev: cik daudz laika un pūļu tava draudze kā vienots veselums pavada misijā, liecināšanā un evaņģelizācijā, pretēji tam, cik daudz laika tā pavada tādu iekšēju jautājumu kā pielūgsmes forma, mūzika utt. risinājumam? Pārrunājiet atbildi sabatā! _____

VAJADŽĪBA PĒC DRAUDZES VIENOTĪBAS

Ir labs teiciens, ka kristietība, kas nesākas ar individu, nesākas vispār, bet kristietība, kas beidzas ar individu, izbeidzas. Šis apgalvojums uzsver, cik svarīgi ir, lai katrs jaunais ticīgais tiktu uzņemts kopējā ticīgo pulkā. Patiesība ir tāda, ka, tāpat kā liecināšanu un evaņģelizāciju, arī uzņemšanu kopīgā pulkā nevar atstāt atsevišķiem draudzes locekļiem. Tā ir visas draudzes atbildība.

Izlasi Kol. 1:28, 29. Kādu specifisku mērķi Pāvils liek priekšā jaunatgrieztajiem?

Kristīgais briedums, augšana Kristus pilnībā (Ef. 3:19), ir istais vietējās draudzes mērķis. Darbs ar jaunatgriezto izaugsmi ir tikpat svarīgs kā vest cilvēkus pie Kristus un pievienot draudzei. Patiesībā uzņemšana kopīgajā pulkā ir nodrošinājums tam, ka evaņģelizācijas darbs nav bijis velti izšķiests laiks. Parasti pirms liecināšanas un evaņģelizācijas projekta sākuma notiek draudzes sagatavošana. Šis ir laiks, kad mēs domājam par transportu, bērnu pieskatīšanu, sagaidītājiem, lūgšanu un apciemotāju grupām. Apustulis Pāvils gribētu, lai mēs arī uzņemšanu draudzes lokā uzskatītu par svarīgu draudzes sagatavošanās darba daļu. Pārdomā šo jautājumu:

Ko un kāpēc pajautāt ir svarīgāk: kā jaunie draudzes locekļi var iesaistīties draudzes dzīvē un tās programmās? Kā draudze var ieiet jaunu ticīgo dzīvēs un palīdzēt viņiem izaugsmes procesā? Vai šīs abas koncepcijas ir radniecīgas? Ja jā, tad kādā ziņā? _____

Bieži mēs uzskatām, ka tālākais darbs un uzņemšana draudzes lokā jāveic tam, kas cilvēku ir atvedis pie Jēzus. Tā nav bībeliska metode, jo mums ir jāsaprot, cik neiespējami apustulim Pāvilam bija izauklēt visus, kas bija sākuši ticēt, pateicoties viņa kalpošanai. Tālākais darbs nav tikai viena vai divu nozīmētu vadītāju darbs, bet gan visas draudzes uzdevums.

Pārāk bieži mēs sūdzamies, ka jaunie locekļi ienāk pa priekšējām durvīm un drīz pēc tam pazūd pa aizmugurējām. Tā ir traģēdija ar mūžīgām sekām.

Padomā par jaunajiem locekļiem savā vietējā draudzē. Kā tu – nevis mācītājs vai draudzes vecākais, bet tieši tu – vari iesaistīties, lai palīdzētu viņiem kļūt par veselīgi nopamatotiem draudzes kopienā un tās mācībās? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Reālu evaņģelizācijas mērķu izvirzīšana.

Gan kā draudzei, gan arī kā mazākai kalpošanas grupai mums ir jāpārlicinās, ka mūsu liecināšanas un evaņģelizācijas mērķi ir reāli. Tāpēc vajadzētu pārdomāt, lūk, šādas jomas:

1. Vai mērķis patiešām ir īstenojams? Finanšu jautājumam ir liela loma daudzās draudzes stratēģijās mūsdienās. Pārdomājiet reklāmas, transporta, resursu, pasta, telpu nomas izdevumus, kas veido gan tikai daļu no evaņģelizācijas aktivitāšu izmaksām.

2. Vai mērķis ir sasniedzams? Vai izvirzītie mērķi ir reāli? Vai mums ir nauda, laiks, atbalsts, tehniskais nodrošinājums un personāls, lai sasniegtu plānoto rezultātu? Labāk sākt ar mazumiņu un izaugt līdz lielākam projektam, citiem pievienojoties komandai un gūstot atbalstu arī citās svarīgās jomās.

3. Vai mērķis ir ilgtspējīgs? Ja liecināšanas un evaņģelizācijas kalpošana ir veiksmīga, tad to noteikti ir vērts atkārtot. Var būt arī tā, ka tava kalpošana ir daļa no jau esošas stratēģijas, tādā gadījumā tev vajadzēs skatīties uz priekšu, lai organizētu šīs kalpošanas turpinājumu.

4. Vai mērķis ir izvērtējams? Ir jāpārlicinās, vai ir izvērtēti visi kalpošanas aspekti, personāls, finanses, apmācības, rezultāti utt. Šobrīd notiekošajai kalpošanai arī jānosaka un stingri jāievēro noteikts un regulārs izvērtēšanas laiks. Obligāti izvērtējiet arī šā pasākuma ieguldījumu draudzes kopējā stratēģiskajā evaņģelizācijas plānā.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārskatiet grupā savas atbildes uz trešdienas jautājumiem. Kāpēc ir tā, ka draudzes, kas tik cītīgi cinās savā starpā, reti dara misijas darbu? Un, no otras puses, kā misijas darbs varētu ienest vienotību draudzē, kas varbūt ir pārāk aizņemta ar iekšējiem strīdiem? Kā tu vari palīdzēt savai draudzei pārtraukt nodarboties ar sevi un sākt darīt misijas darbu? Kāpēc tas ir svarīgi?

2. Lasot tālāko citātu, padomā par savu draudzi. Cik lielā mērā locekļi ir iesaistīti liecināšanas un evaņģelizācijas grupās? Ko tu varētu darīt, lai noorganizētu kādu komandu apmācību pasākumu? Kāda ir tava personīgā attieksme pret darbu komandā? „Strādājot tur, kur jau ir kāds ticības biedrs, darbiniekam nevajadzētu vispirms tik ļoti censties atgriezt neticīgos, bet gan drīzāk apmācīt draudzes locekļus patīkamai sadarbībai.” E. Vaita „Evaņģēlija kalpi”, 196. lpp. Cik daudziem tavas draudzes locekļiem ir kaut vismazākā nojausma, kā strādāt dvēseļu mantošanas darbā? Ja tādu nav daudz, tad kā varētu šo situāciju mainīt?